

1. І пішов Самсон до Гази, і побачив там жінку блудницю, і ввійшов до неї.

2. А аззеенам донесли, говорячи: Самсон прийшов сюди! І оточили вони, і чатували на нього всю ніч у міській брамі. І вони тихо поводитися всю ніч, говорячи: Будемо чатувати аж до ранішнього світу, і заб'ємо його.

3. І лежав Самсон аж до півночі. А опівночі встав, і схопив за двері міської брами та за обидва бічні одвірки, та й вирвав їх разом із засувом, і поклав на свої плечі, і виніс їх на верхів'я гори, що навпроти Хеврону.

4. І сталося потому, і покохав він жінку в долині Сорек, а ім'я їй Деліла.

5. І прийшли до неї филистимські володарі, та й сказали їй: Намов його та й побач, у чому його велика сила, і чим переможемо його та зв'яжемо його, щоб упокорити його? А ми кожен дамо тобі тисячу й сто шеклів срібла.

6. І сказала Деліла до Самсона: Розкажи мені, у чому твоя велика сила, і чим можна зв'язати, щоб упокорити тебе?

7. І сказав їй Самсон: Якщо зв'яжуть мене сімома мокрими шнурами, що ще не висушені, то ослабну та й стану, як кожен із людей.

8. І принесли їй филистимські володарі сім мокрих шнурів, що ще не були висушені, а вона зв'язала його ними.

9. А засідка сиділа в неї в іншій кімнаті. І вона сказала до нього: Филистимляни на тебе, Самсоне! І він розірвав ті шнури, як розривається нитка з клоччя, коли понюхає огню. І не пізнана була його сила.

10. І сказала Деліла до Самсона: Оце ти обманив мене, і говорив мені лжу. Розкажи ж мені тепер, чим можна зв'язати тебе?

11. А він їй сказав: Якщо справді зв'яжуть мене новими суканими шнурами, якими не робилася робота, то ослабну й стану, як кожен із людей.

12. І взяла Деліла нові шнури, та й зв'язала його ними, і сказала до нього: Филістимляни на тебе, Самсоне! А засідка сиділа в іншій кімнаті. І він зірвав їх зо своїх плечей, немов нитку.

13. І сказала Деліла Самсонові: Досі ти обманював мене, і говорив мені лжу. Розкажи ж мені, чим можна зв'язати тебе? А він їй сказав: Якщо утчеш сім кучерів моєї голови з основою.

14. І вона прибила їх ткацьким клинком, та й сказала до нього: Филістимляни на тебе, Самсоне! А він обудився зо сну свого, та й вирвав ткацького клинка тканини та основу.

15. І сказала вона до нього: Як ти говориш: кохаю тебе, а серце твоє не зо мною? Оце тричі обманив ти мене, і не розповів мені, у чому твоя велика сила.

16. І сталося, коли вона докучала йому своїми словами по всі дні, та напирала на нього, то знетерпеливилася душа його на смерть.

17. І виложив він їй усе серце своє, та й сказав їй: Бритва не торкалась моєї голови, бо я Божий назорей від утроби своєї матері. Якщо я буду оголений, то відступить від мене сила моя, і я ослабну, та й стану, як кожна людина.

18. І побачила Деліла, що він розповів їй усе своє серце, і послала й покликала филістимських володарів, говорячи: Прийдіть і цим разом, бо він розповів мені все своє серце. І прийшли до неї филістимські володарі, і знесли срібло в своїй руці.

19. А вона приспала його на колінах своїх, і покликала чоловіка та й наказала оголити сім кучерів його голови. І став він слабнути, і відступила від нього сила його.

20. І сказала вона: Филістимляни на тебе, Самсоне! І збудився він зо сну свого та й сказав: Вийду я, як раз-у-раз, і стрясуся. А він не знав, що Господь відступився від нього.

21. І взяли його филістимляни, та й вибрали очі йому. І вони звели його до Гази, і зв'язали його мідяними ланцюгами, і він молів у домі ув'язнених.

22. А волос голови його зачав рости по тому, як був він оголений.

23. А филістимські володарі зібралися, щоб принести велику жертву Даґонові, своєму богові, та повеселитися. І сказали вони: Наш бог передав у нашу руку Самсона, ворога нашого.

24. І бачив його народ, і хвалили своїх богів, і говорили: Наш бог передав у нашу руку нашого ворога та спустошителя нашого краю, який наші трупи намножив.

25. І сталося, коли їхнє серце звеселилося, то сказали вони: Покличте Самсона, і нехай він посмішить нас. І покликали Самсона з дому ув'язнених, і він витівав жарти перед ними, а вони поставили його поміж стовпами.

26. І сказав Самсон юнакові, що держав його за руку: Пусти мене, і дай доторкнутися мені до тих стовпів, що на них цей дім стоїть міцно, і нехай я обіпруся на них.

27. А той дім був повен чоловіків та жінок, і туди зібралися всі филістимські володарі, а на даху було близько трьох тисяч чоловіків та жінок, що приглядалися до жартів Самсона.

28. І кликнув Самсон до Господа, та й сказав: Владико Господи, згадай же про мене, та зміцни мене тільки цього разу, Боже, і нехай я пімщу филистимлянам одну пімсту за двоє очей своїх!

29. І обняв Самсон обидва серединні стовпи, що на них міцно стояв той дім, і обперся на них, на одного правицею своєю, а на одного лівицею своєю.

30. І сказав Самсон: Нехай помру я разом із филистимлянами! І він з великою силою сперся на стовпи, і впав той дім на володарів та на весь той народ, що в ньому... І були ті померлі, що він повбивав їх при своїй смерті, численніші за тих, що повбивав їх за свого життя.

31. І зійшли його брати та весь дім його батька, і понесли його, і винесли та й поховали його між Цор'а та між Ештаолом у гробі Маноаха, батька його. А він судив Ізраїля двадцять літ.